

MLS

MINISTERSKÉ LISTY

Stínové MInisterstvo Kulture

KREATIVNÍ U TUŽOVÁNÍ KOLEKTIVU

KULTURNĚ U MĚLECKÉ KLÁBOSENÍ

VEZMEME KULTU TU SMIKEM!!!

KULTURA KVETE

KULTURNÍ ULTRAMODERNÍ KONCEPCE

KULTURNĚ U MĚLECKÁ KLAKA

NEDĚLE
7.8.2022

2.

DOBŘE RÁNO

Jelikož včerejší startprac měla na starosti specialistka na mlsání, vzbudila nás líbezným „mlask“ a rozhodla se vyměnit ještě teplé vydání MLSu za mls jiného než literárního charakteru. Měla štěstí, protože většina úředníků ještě nestihla zpracovat nabalené pamlsky, takže ještě než začal brunch už měla bříško přeplněné.

Od dnešního dne mají naše probouzení a placno, tedy program pro zájemce, který probíhá po obědě, na starosti KUKačky. Jejich program je vždy zaměřen na jedno z představení, které KUK vyprodukovalo. Dnešní startprac má pod palcem Emilka, Kačka, Julča a Ema. Dobré ráno!

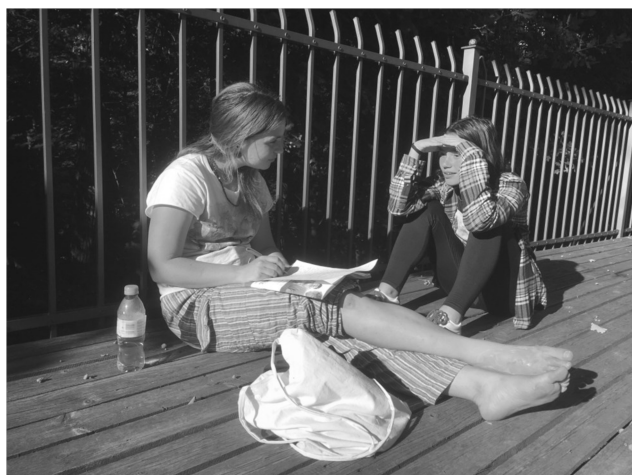
OHLÉDNUTÍ ZA VČEREJŠKEM...

Jaký má názor na včerejší Neckyádu stínová ministryně Ivana?

„Byl to velice zajímavý studijní materiál. Mám rozporuplné pocity, zejména ohledně regulérnosti celého závodu, neboť nebyla dodržena přesná doba startu, což nám znemožnilo prostudovat celou akci detailněji.“

DNES VÁS ČEKÁJÍ JEŠTĚ DVĚ ZBÝVAJÍCÍ CHUŤOVKY. POTÉ BUDE NA VÁS, KTEROU SI ZVOLÍTE K DŮKLADNĚJŠÍMU PROZKOUMÁNÍ.

FOTOGRAFIE Z ODPOLEDNÍCH CHUŤOVEK

VČEREJŠÍ ROČKOVÁNÍ JSME VZALI SMYKEM!

Včerejší ročkování bylo oživeno reportáží z Neckýýdy v rámci pořadu „Zprávy z kancelu“, které budou každý večer k vidění v premiéře na plátně v zasedačce a v archivu na www.kukdivadlo.cz, kde najdete také MD² (kdo viděl, tak název pochopí). Dalším bodem programu bylo pokračování kultury/ne-kultury, tedy komentované fotografie místních zahrádek. Oceňoval se přenos nádobí z kuchyně na zahradu a z jednoho balkónu zase bylo patrné, že jeho majitel byl na dovolené v Mexiku. Od minarů jsme se dozvěděli, že Želiv je proslavený tím, že se v něm Vánoce slaví celý rok, protože téměř na každém domě najdete nějakou tu vánoční ozdobičku. Další místní raritou je dřevěný panáček, který hlídá hrnečky na plotě a klid v ulici. Během komentování fotografií se specialistka na dorou noc rozvášnil a projevila se její obliba v lešení. Dokonce se svěřila, že hned jak vidí lešení, tak se usmívá a tetelí se blahem. Mína zase objevila strom „želivos pestros“, který by se jí hodil do její sbírky stromů a pravidla, že pokud by se snad někdo odvážil nějakou

želivskou zahrádku s takovýmto stromem navštívit a přinést vzorek, odměna by ho neminula. Z minirady Aničky se ukázala specialistka nejen na třísky, ale i na psy a to i na ty plyšové odpočívající v autě. Mezi oceňovanou fotografií patřila cedulka na plotě se zněním: „Jestli nemáš dost piškotů, tak ani nevoň“. Pochopitelně nelze opomenout hlavní důvod našeho setkání a projednávání prvního bodu našeho SMIKového programu: „Kultura by měla být organická—směr, kterým se ubírá, musí být přirozený a ne vnucený“. Hned se rozjela panelová diskuse, kde

se slovíčkařilo a slovíčkařilo. Většinou tam neštymovalo slovo „organická“, ale vzápětí při hlasování pomocí kravat se ukázalo, že většina je pro zachování původního znění. Ke změně ale přeci jen došlo. Finální podoba prvního bodu v tuto chvíli zní: „Kultura by měla být organická—

cesta, kterou se kultura ubírá, musí být přirozená a ne vynucená“. Po diskusi na scénu vtrhli rockeři se slovy: „A jdeme vařit!“ Co se dělo pak, nelze slovy popsat. Možná bychom se mohli zeptat stravovacího specialisty, který rockerský výtvar ochutnal. Včera večer poprvé proběhla tzv. kultivace, což je zážitkový program od miniradů, který slouží k rozšíření divadelních a uměleckých dovedností. Kultivace, kterou jsme si již prošli, byla zaměřena na site specific, což je umění specificky vytvořené pro určitou lokaci ... no a co třeba pro vaše kancely? Rychlost, kterou se úředníci vrhli do kancelů, byla několikanásobně rychlejší než rychlost světla! Je až k podivu, že se nikomu nic nestalo. Výsledek jsme měli možnost zhlédnout hned po uskutečnění návštěvy všech

kancelů s kamerou a myslím, že nikdo do té doby neměl nejmenší tušení, co všechno se v kancelích může dít!

„JESTLI NEMÁŠ
DOST PIŠKOTŮ,
TAK ANI
NEZVOŇ.“

SMIKEM? S NIKLEM! PO DRUHÉ!

ROZHOVOR, KTERÝ VZNIKL MINULÝ ROK NA SOUSTŘEDĚNÍ (2.ČÁST)

... a opět pár slov od Petra Nikla ...

Dá se říct, že ses od výtvarného umění dostal k literatuře?

Ne, to bylo souběžné. Dítě samozřejmě prvně začne kreslit. Já jsem měl oba rodiče výtvarníky, takže jsem studoval výtvarné školy...ale už na střední škole jsem si něco psal, jenom jsem to nijak nerealizoval. Ale dělal jsem si takové knížečky ve dvou ve třech kopiích a rozdával jsem je vždy na Vánoce jako dárky. Netušil jsem, že se někdy vydají v tisícových nákladech. Kdyby nebylo nakladatelství MEANDER, asi by nevyšly. Já jsem byl spokojený s tím, co jsem dělal výtvarně. Podobně to bylo s hudbou, s psaním písní. Nahráli jsme první CD se skupinou Lakomých Barek, až když mi bylo čtyřicet čtyři let. Písničky jsem si vymýšlel od patnácti let, ale nikdy předtím jsem neměl záměr s nimi na veřejnosti vystupovat. Takže všechno plynulo souběžně. Baví mě dělat různé věci. A divadlo je souhrnem všech prostředků, což mě strašně zajímalo a zajímá. K divadlu jsem se dostal přes loutkové divadlo. Nejprve jsem

si udělal loutku a úplně mě to pohltilo. Postavili jsme domácí bytové kukátkové divadlo. To byly mé první zážitky s diváky a se zpětnou vazbou. Jako výtvarník sice rád sedím zavřený v ateliéru se svým problémem a medituji nad ním. Pak si ale rád odskočím zahrát, což je pro mě jakási očista, mohu přímo zažít vzájemnou energii. Tahle obojetná činnost mě velice baví. Na začátku osmdesátých let jsem se seznámil s Ivanem Vyskočilem a to pro mě bylo zásadní setkání. Chodil jsem na jeho literární semináře do Malostranské besedy. Byla to pro mě ta nejlepší škola. Na Akademii výtvarných umění, kde jsem studoval malbu, učili profesori, kteří pro studenty až na výjimky moc autoritou nebyli. Studoval jsem v ateliéru Arnošta Paderlíka, který byl pro nás svými názory velmi zajímavý. Ale myslím, že hlavní nasměrování jsem si potvrdil u Ivana Vyskočila. A tuto zkušenost jsem pak aplikoval na všechny své činnosti. Je jedno, co člověk dělá, podstatné je, co preferuje, kam se ubírá a z čeho tvoří. Naučit se řemeslo je užitečné, ale podstatné

je, k čemu jej využít a co vlastně hledat. Mohu vymýšlet formálně zajímavé věci, které jsou sice sami o sobě hezké, ale jsou zakuklené v samolibosti. Nemají otevřenost.

Takže to tak hrnu všechno pospolu. Díky mé výtvarné práci a také skupině Tvrdohlaví se podařilo, že občas si někdo něco koupil a to mi dalo možnost a svobodu nezávisle vytvářet i další věci. Kdybych musel mít stálejší úvazek kvůli výdělku, na ostatní činnost už by mi nevyzbylo tolik času. Já pracuji z čiré radosti. To je velké štěstí a zázrak, že mě tato radost i živí.

Jak bys charakterizoval své autorské knihy?

Převažují takové groteskní hrátky s češtinou. Já si ty sbírky třídím a skládám do různých forem.

Třeba Lingvistické pohádky jsou kratičké prózy, hrající si s českým jazykem.

Kniha O žlutých lvech je krátká legenda, sepsaná podle snu, který se mi kdysi zdál. Pak jsem tento příběh hrál i v loutkovém divadle a vytvořil si k němu lout-

„POSTAVILI JSME DOMÁCÍ BYTOVÉ KUKÁTKOVÉ DIVADLO. TO BYLY MÉ PRVNÍ ZÁŽITKY S DIVÁKY A SE ZPĚTNOU VAZBOU.“

ky lvů.

Záhady a přeshádky jsou zvukomalebné textové pokusy. Pak jsem dělal knihu složenou pouze z typogramů - textů, které tvoří obrazce. Na popud vydavatelky Meanderu Ivy Pecháčkové jsem později nakreslil dvě knihy opic, ve kterých naopak obrazce tvoří písmo. Poslední kniha - Hudebníček, vznikla ve spolupráci s Mirkem Černým, muzikantem a sběratelem strunných nástrojů. Kniha obsahuje CD. Mirek vytvořil ilustrace nástrojů, které na CD hrají, je jich asi stovka. Sám má většinu z nich doma ve sbírce. Na CD na ně hraje. A k nástrojům, které nemá nebo na ně nehraje, přizval dalších osmdesát hudebníků a celé to zaranžoval. Kniha vznikla postupně tak, že jsem si řekl, že udělám rapované říkačky na známý nápad, kdy všechna slova v písni začínají stejným písmenem. Zajímala mne zvukomalebnost jednotlivých písmen, tak jsem zpracoval celou abecedu, a pak jsem to Mirkovi nazpíval a on k tomu přidal nástroje. Napadlo ho, že by to udělal tak, že danou skladbu budou hrát vždycky jen ty nástroje, které také začínají na to sa-

mé písmeno. Třeba na písmeno A hraje jen akordeon, protože víc nástrojů na A nemáme, ale pak je třeba K nebo B, který mají nástrojů mnoho, takže Hudebníček je velmi pestrý. Na písmenu D se setkává třeba didgeridoo s dudama nebo písmeno V - varhany s vozembouchem. To by žádný skladatel nedal nikdy dohromady. S touto podmínkou tak vznikly zajímavé aranže. Na CD je tam i operní zpěvačka, textově jsou to vesměs jazykolamy. Někdy jsou písně absurdní, jindy poetické. Z některých se dá i nějaká logika kupodivu vydolovat, i když je člověk omezený tím, že v nich musí být podstatné jméno na K, sloveso na K, zkratka všechno na K. Zajímalo mě, jak písmena zní. Trochu jsme při přípravě knihy mysleli na oživení hudební nauky. Mirek je pedagog, ale já se této ambici trochu bráním. Co mě zajímá, je chuť rozšířit bacil hry.

Jak bys popsal proces při Tvé tvorbě?

To je různé, třeba tady na vašem soustředění jsem si všimnul první den odříznuté a zafačované pouliční lampy, tak jsme dělali takovou akcičku u toho amputovaného torza. Vznikla zajímavá píseň. (Am-

pu-tovali lampu, ampu-tovali lampu, od-pu-tovalo světlo...) A pak jsme tam našli zbytek lampy a vytvořili s ní figurální kompozice které jsme si nafotili.

Já to musím vidět. Já to dělám přes oči, Já to nevymyslím, Jakože nevysedím přemýšlením. Třeba o něco zakopnu, uvědomím si nějakou souvislost, kontext. Není to tak, že jdu a hledám to za každou cenu. Spíš to nechávám tak volně otevřené, a ono to přijde jakoby samo. Nemůže to nepřijít, protože ve skutečnosti je stále plno podnětů. Mnohdy máme v sobě takové to nadiktované hledání, které nás zaslepuje. Když člověk přetlačí tuto přechtěnost a otevře se, tak může něco vidět. Ale není jednoduché potlačit svou ješitnost a touhu po tom a za každou cenu něco najít. Nejtěžší je, když má člověk s něčím úspěch. Potom naskakují spekulace: aha, tohle mělo úspěch, tak v tom bych měl nějak pokračovat.

Někdy může představitost probudit zvuk nebo četba a z ní vyplývající obraz. Není to zaručené, pro inspiraci neexistuje naštěstí návod. Když se ale člověk víc otevře, má větší šanci něco uvidět. Jak se říká,

„NENÍ TO TAK,
ŽE JDU A
HLEDÁM TO ZA
KAŽDOU CENU.
SPÍŠ TO
NECHÁVÁM TAK
VOLNĚ
OTEVŘENÉ, A
ONO TO PŘIJDE
JAKOBY SAMO.“

„POSLEDNÍ
KNIHA -
HUDEBNÍČEK,
VZNIKLA VE
SPOLUPRÁCI
S MIRKEM
ČERNÝM,
MUZIKANTEM A
SBĚRATELEM
STRUNNÝCH
NÁSTROJŮ.“

NAPADÁ VÁS SLOGAN?

MÍSTO PRO VAŠE POZNÁMKY A SBÍRKU PODPISŮ OD MINIRADŮ A VAŠICH KOLEGŮ

STÍNOVÉ
MINISTERSTVO
KULTURY

VÍCE NA WEBU!
WWW.KUKDIVADLO.CZ

VEZMEME KULTUTU
SMIKEM!!!

PROGRAM NA NEDĚLI 7.8.2022

8: 00	Začprac	Kancelář
8: 30	Brunch	Zasedačka
9: 00-13:00	Dopolední chuťovka	
13:00	Obědový raut	Zasedačka
13:30	Placno	Kancl/zaseačka
14:30-18:30	Odpolední chuťovka	
18:30	Večerní raut	Zasedačka
20:00	Ročkování	Zasedačka
22:00	Šlusprac	Všude

KOMIKS OD ZORKY

